

Verslag excursie plantenwerkgroep De Bruuk bij Groesbeek 17 mei 2025

Meelopers: Niels, Henk, Heleen, Ellen

Na de koffie bij Bakker Bart in Groesbeek rijden we naar De Bruuk. Een door kwelwater gevoed moerasgebied van ca. 100 ha. ten zuidoosten van Groesbeek aan de grens met Duitsland. Voor een deel bestaat het uit het zeldzame blauwgrasland en veldrusschraalland. Het is met recht een Natura 2000 gebied.

We parkeren in de berm van de Lage Horst aan de noordkant. Bij de droogliggende greppel aan de boszijde vinden we al veel soorten: roept u maar: Grote egelskop (met middennerf), bergbasterdwederik (met tegenoverstaand blad), grote wederik, mooie beekpunge. Henk neemt een foto van een plant. Herik zegt Obsidentify, "Nee, nee" zegt Niels : "zwarte mosterd, Obs is niet altijd betrouwbaar "

Links van de weg is een groot open en kaal ogend gebied. Hier heeft men de toplaag ca. 70 cm afgeplagd en zijn de in de bodem liggende oude zaden weer tot ontwikkeling gekomen. Hier vinden we o.a. kantig hertshooi, geelgroene zegge, egelboterbloem, glanshaver, moeraskers, moerasdroogbloem en waterpeper.

In het verleden heeft men in de Bruuk en omgeving watergangen gegraven, door de leemlagen heen, om voor de landbouw de waterstand te verlagen. Hierdoor verdroogden in De Bruuk de zeldzame blauwgraslanden. Staatsbosbeheer, eigenaar en beheerder van het gebied, heeft uitgebreid onderzoek laten doen naar de hydrologie van De Bruuk. Hierop zijn maatregelen genomen o.a. het afplaggen van bovengenoemd gebied en het verondiepen en 'belemen' van slootjes. Het is een laaggelegen gebied waar veel kwelwater optreedt. Door de leem in de slootjes komt het kwelwater moeilijker in de slootjes en wordt het als het ware naar het maaiveld gedwongen. En dat is gunstig voor de planten die daar groeien. Het is een interessant gebied voor nieuwe natuurontwikkeling en zal zeker een gunstig effect hebben op het kwelwater in De Bruuk.

Er stopt een auto stopt naast ons en de bestuurder vraagt wat we aan het doen zijn. Zegt dan trots dat de orchideeën er weer zijn. Leuk dat iemand zo trots is op "zijn" natuurgebied.

We lopen na een uurtje het gebied in en hebben inmiddels al 97 soorten genoteerd. Rechts van het pad een bosrand met vederesdoorn, katwilg en bosbies. Links een sloot met moeraszegge en een voormalig landbouwgebied. Hier is de grond wat zurig. We vinden er heel leuke soorten, zoals moerasstruisgras, 4-zadige wikke, hazenzegge, geelgroene zegge, pilzegge, waterkruiskruid en we gaan op de knieën voor de kleine borstelbies.

Vederesdoorn

Vierzadige
Wikke

Borstelbies

We lopen na een tijdje rechtsaf het bospad op, waar we links een bordje passeren met de tekst “kwetsbaar gebied”. Oeps, daar zijn we dus per ongeluk net doorheen gelopen. We slaan rechtsaf. Het bos is hier aardig drassig, met greppels vol water. Hier staat zwarte zegge en elzenzegge die houden wel van wat nattigheid.

Rond half twee vinden we een bankje met uitzicht over prachtig grasland vol bloeiende planten. Heel geschikt voor onze lunchpauze. Heleen heeft gelukskoekjes meegenomen. Hierin zit een klein strookje papier met een mooie spreuk erop. We lezen om de beurt voor wat er op ons strookje staat. Henk vindt echter niets in zijn koekje, denkt hij. Hij heeft echter de helft van zijn koekje, hoogstwaarschijnlijk incl. strookje, al opgegeten. We liggen in een deuk. Tijdens de lunch proberen we de verschillende vogelgeluiden te herkennen. Best moeilijk.

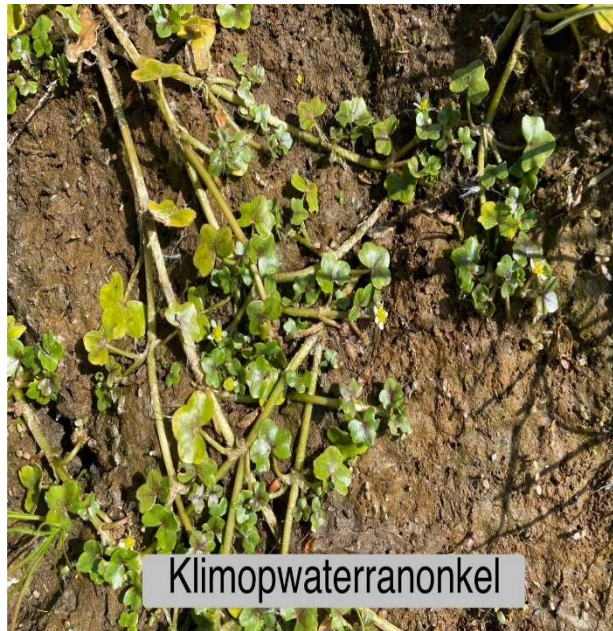

Na de lunch lopen we over het “karrenpad” door het prachtige gebied met o.a. grote ratelaar, snavelzegge, gewone dotterbloem, geelhartje, wateraardbei, oeverzegge, tweerijige zegge, rietorchis, brede orchis. Hier zou ook een legioen spaanse ruiters aanwezig zijn. Ze bloeien in juni-augustus. We vinden ze niet, omdat we ook het gebied niet zomaar in willen lopen.

Halverwege het pad een stuk waar de grond iets zuurder is dan in het blauwgrasland en daar staat volop moeraskartelblad, watermunt (heerlijk geurend) en veenpluis.

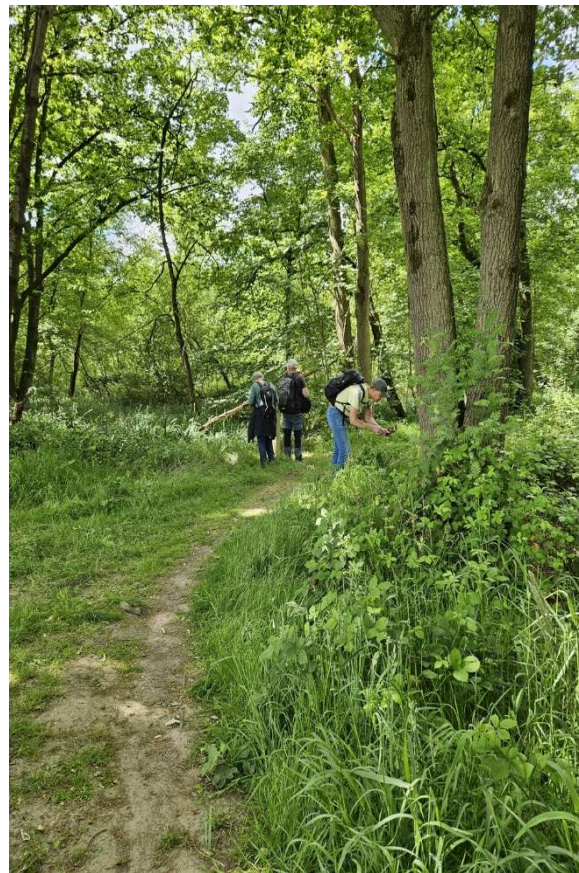
Moeraskartelblad en
Veenpluis

Klimopwaterranonkel

Een bijzondere vondst is een gulden sleutelbloem. Deze is zeldzaam. Daarom was er eerst ook twijfel of dit een gewone slanke sleutelbloem zou zijn. Maar na determinatie kiezen we voor de gulden.

Na sanitaire stop loopt Niels een andere route dan de rest. Helaas loopt zijn pad dood, maar hij vindt er wel de zeldzame klimopwaterranonkel. We nemen verderop even plaats op de zwambank in afwachting van zijn komst. Gelukkig vindt Niels ons terug. Achter de bank blauwgrasland met veel blauwe zegge en pluimzegge.

Na korte pauze lopen we door een lange laan met eiken, die er niet erg florissant uitzien. Veel vogelzang begeleidt onze wandeling. Links een prachtig stuk blauwgrasland.

Hier hebben de zeggen het voor het zeggen. Veel bleke zegge, blonde zegge en blauwe zegge. En we worden getraceerd op een elegant voorbij springende reebok. Een cadeautje van moeder natuur.

Bleke zegge

2-rijige zegge

Blauwe zegge

Het pad naar rechts brengt ons weer bij ons lunchbankje. Langs dit pad nog bloeiend groot nagelkruid. We zijn vandaag maar liefst 17 soorten zeggen tegengekomen. De laatste is de

zompzegge, dof blauwachtig groen van kleur, die we op de heenweg over het hoofd hebben gezien. Hoe is het mogelijk.

Op het bospad waar we vanochtend nog rustig overheen gelopen hebben ligt nu een grote dikke omgevallen boom. Bizar. En we ontmoeten nog een wel héél tamme kastanje. Hij staat midden op het zandpad.

We nemen afscheid van het gebied, uitgezwaaid door een tranende wilg. Nee, geen treurwilg maar een grauwe wilg vol luizen. We noteren 229 soorten wilde planten, waarvan de klimopwaterranonkel, blonde zegge en bleke zegge wel heel bijzonder waren.

Oude kinderliedjes zingend en hobbelen over de tientallen verkeersdrempels rijden we richting het pannenkoekhuis Duivelsberg bij Berg en Dal. Dit ligt in een mooi natuurbos. De weg ernaartoe is smal met veel gaten en kuilen. Een soort kermisattractie. De pannenkoeken waren heerlijk en Niels genoot van een op zijn lijf geschreven nagerecht: "Toffe Peer".

Tekst: Ellen van Knippenberg

Foto's: Heleen Strikkers, Ellen van Knippenberg